

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 12-08-11599 לז"ן נ' סלקשיין - מחסני אופנה בע"מ

בפני כב' השופט בדימוס יהודה גרניט

תובעים אדם לז"ן

נגד

נתבעים סלקשיין - מחסני אופנה בע"מ

פסק דין

1
2 התובע הוא בעלים של טלפון סלולרי. הנתבעת שלחה לו מסרונים (אס. אס. אס) של פרסומות.
3 התובע שלח לנתבעת ביום 9.7.12 מסרון תשובה, בו הוא מבקש ממנה להפסיק לשלוח אליו מסרונים
4 פרסומת.
5 הנתבעת לא קיבלה את המסרון שהתובע שלח לה, עקב תקלה במערכת שלה.
6 התובע לא שלח לנתבעת דרישה להפסקת משלוחי הפרסומות באמצעים אחרים, כגון פקס', טלפון
7 או דוא"ל.
8 התובע טוען, ובצדק, כי על-פי סעיף 30א' (ד') סיפא לחוק התקשורת בזק ושידורים), תשמ"ב –
9 1982 (להלן: החוק), ניתן להודיע על סרוב לקבל פרסומות, באותה דרך שבה נשלחה אליו
10 הפרסומת.
11 אין מחלוקת בין הצדדים, כי לאחר 9.7.12, הנתבעת שלחה לתובע 12 מסרונים פרסומת.
12 התובע תובע בגין 36 מסרונים פרסומת שעשרים וארבעה מהם נשלחו אליו לפני שהוא שלח הודעת
13 סירוב והעמיד את תביעתו על הסכום המקסימאלי שניתן כיום לתבוע בבית המשפט לתביעות
14 קטנות, דהיינו, 32,700 ₪.
15 הנתבעת אינה מכחישה כאמור את משלוח המסרונים למספר הטלפון של התובע, אולם היא טוענת
16 כי היא לא ידעה כי מכשיר הטלפון המסויים נמצא ברשות התובע. הנתבעת טוענת, כי ביום
17 17.10.05, מכשיר הטלפון היה בבעלות או ברשות מר ארטיום איסקוב והוא הצטרף, במועד זה
18 למועדון הלקוחות שלה (הנתבעת הציגה מסכים לפיהם מר איסקוב הסכים לקבל ממנה דברי
19 פרסומת)..
20 הוברר כי במשך כשש שנים, עד שנת 2012, הנתבעת לא שלחה מסרונים למכשיר הטלפון הנדון.
21 עוד טוענת הנתבעת, כי מועדון הלקוחות שלה, שהרשומים בו מקבלים מסרונים פרסומת של
22 עסקים שונים באמצעותה וניתנים ללקוחות הנחות כמובן, אינם כוללים את תושבי מרכז הארץ.
23 דהיינו, העסקים הנותנים הנחות לחברי מועדון הלקוחות של הנתבעת אינם עסקים המנהלים את

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11599-08-12 לז"נ סלקשיין - מחסני אופנה בע"מ

1 עסקיהם במרכז הארץ. ומכיוון שהתובע מתגורר בתל אביב, אין לנתבעת כל אינטרס לשלוח אליו
2 את המסרונים האלה.

3 דין

4 אין ספק כי קריאה דווקנית בהוראות החוק מצדיקה את טענות התובע. כאמור, על-פי הוראת
5 סעיף 30א(ד) סיפא לחוק "הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר
6 הפרסומת, לפי בחירת הנמען". וכי על-פי הוראת סעיף 30א(ב') לחוק, נאסר על הנתבעת
7 לשגר לתובע דבר פרסומת, מבלי לקבל את הסכמתו המפורשת מראש ובכתב. וכי על-פי הוראת
8 סעיף 30א(י') (1) לחוק, "רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם
9 תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה) בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים
10 חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה".

11 סעיף 30א(י') (3) קובע כי על בית המשפט להתחשב, בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה,
12 בין השאר, בשיקולים של אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו (ס.ק. א), עידוד הנמען למימוש
13 זכויותיו (ס.ק. ב), היקף ההפרה (ס.ק. ג).

14 סעיף 30א(י') (5) קובע חזקה - שנסתרה במקרה שלפנינו, כיוון שהנתבעת הוכיחה ששלחה את
15 המסרונים לתובע עקב טעות והטעות היא, שהיא לא ידעה ואיש לא הביא לידיעתה, כי הבעלות
16 במכשיר הטלפון עברה ממר איסקוב לתובע – שהמפרסם שיגר את דבר הפרסומת בניגוד להוראות
17 סעיף זה – "שעשה כך ביוזעין". דהיינו, הנתבעת לא שיגרה לתובע את המסרונים ביוזעין.

18

19 אני סבור כי במקרה שלפנינו הנתבעת פעלה בתום לב בשליחת דברי הפרסומת לתובע.
20 התובעת לא ידעה ולא הובא לידיעתה, כי הבעלות בטלפון עברה מידי מר איסקוב, שהסכים לקבל
21 דברי פרסומת מהנתבעת, לתובע.

22 לתובעת גם לא היה כל אינטרס לשלוח לתובע דברי פרסומת המתייחסים, כאמור לעסקים
23 הנמצאים מחוץ לאזור מגוריו של התובע.

24 הואיל ומדובר בטעות, אין במקרה שלפנינו צורך בהרתעת הנתבעת מפני הפרת החוק וכן לו
25 בשיקולי אכיפת החוק על מי שאינה מפירה אותו כנראה, פרט למקרה המצער שלפנינו. גם אין
26 צורך, במקרה שלפנינו, לעודד את התובע לממש את זכויותיו, הואיל והתובע הינו עורך דין וחזקה
27 שהוא מממש את זכויותיו (ראה כתב התביעה). (במאמר מוסגר, עלי לציין כי, כל התביעות לפיצוי
28 לדוגמה, על פי סעיף 30א' לחוק, שנדונו בפני, הוגשו על ידי עורכי דין, מתמחים במשפטים או
29 סטודנטים למשפטים. עד היום לא נדונה בפני כל תביעה כאמור שהוגשה על ידי מי שאינו
30 משפטן).

31 גם היקף ההפרה שנעשתה בתום לב אינו מחייב לקבוע פיצויים לדוגמה בסכום המקסימאלי.
32 המסקנה מכל האמור לעיל, היא שיש לחייב את הנתבעת בפיצויים ללא תלות בנזק הממשי, אולם
33 יש להעמידו על סכום נמוך, עקב טעותה בתום לב.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11599-08-12 לז"ן נ' סלקשיין - מחסני אופנה בע"מ

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

התוצאה

לפיכך, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע, תוך 30 יום, סך של 1,200 ₪ (100 בגין כל אחד משנים עשר המסרונים שהיא שלחה אליו מיום 9.7.12 ועד הגשת התביעה) וכן הוצאות משפט בסך של 200 ₪.

תוך 15 יום ניתן לבקש מבית המשפט המחוזי להגיש ערעור.

ניתן היום, י"ט טבת תשע"ג, 01 ינואר 2013, בהעדר הצדדים.

יהודה גרניט, שופט בדימוס

15
16
17
18
19
20
21